

Eszter könyve 1-10. Fejezet

Eszter könyve nem kronológiai sorrendben található a Biblia történelmi könyvei között. Ha ezt a könyvet időrendi sorrend szerint akarnánk besorolni, akkor Nehémiás könyve elé kellene helyezni Eszter könyvét.

A babilóniai fogságból történő első visszatérést Ezsdrás írja le, 40 évvel később következett Eszter, majd újabb 40 év után jött Nehémiás.

Eszter története nem említi Isten nevét, mégis Isten gondoskodó uralkodása az egész könyv során nyilvánvaló. A zsidók egyik legfontosabb bibliai könyvüknek tartják ezt a könyvet, amely Isten megtartó erejének gyönyörű története.

Eszter könyve Eszter férjének bemutatásával kezdődik, aki az ókori perzsa birodalom élén 127 nemzet fölött uralkodott. Őt a világi történelem Xerxes-nek hívja.

Történet Ahasvérós idejéből. Ez az Ahasvérós Indiától Etiópiáig százhuszonhét tartomány királya volt.

Amikor Ahasvérós király Súsán várában királyi trónján ült, uralkodása harmadik évében lakomát rendezett összes vezető emberének és tisztviselőjének. Megjelentek előtte a perzsa és méd vezérek, a nemesek és a tartományok vezető emberei.

Hosszú ideig, száznyolcvan napon át mutogatta nekik királyi dicsősége gazdagságát és nagyságának pompás értékeit.

Ennyi idő alatt már mindenki unalomig volt tele a dolgokkal. Ezért a király úgy döntött, hogy behívatja Vasti királynőt a lakomára.

Abban a kultúrában a nők és a férfiak egymástól elválasztva éltek a nyilvánosság előtt, a királynak megvolt a háreme a királynő mellett. A király hívatni akarta a királynőt, hogy megjelenjen előttük, valószínű, hogy fátyol nélkül, hogy az emberek megcsodálhassák az ő szépségét.

De Vasti királyné nem volt hajlandó bemenni a királynak az udvari emberek által küldött parancsára. Ezen nagyon fölháborodott a király, és forrt benne a harag.

Abban a kultúrában ez hallatlan engedetlenséget jelentett, hisz az asszonyokat alig tartották többre, mint a rabszolgákat.

A király egyik tanácsadója pedig ezt mondta:

Nemcsak a király ellen vétett Vasti királyné, hanem Ahasvérós király minden tartományának összes vezető embere és egész népe ellen is.

Mert a királyné tettének a híre eljut majd minden asszonyhoz, és ők is megvetik férjüket. Azt fogják mondani, hogy Ahasvérós király is megparancsolta, hogy Vasti királynét vezessék be hozzá, de nem ment.

A királyné tettének a hallatára így fognak majd beszélni az előkelő perzsa és méd asszonyok a király összes vezető emberével, és lesz bőven megvetés és fölháborodás.

Ha jónak látja a király, bocsásson ki királyi rendeletet, és jegyezzék azt föl a perzsák és médek megmásíthatatlan törvényei közé, hogy Vasti nem jelenhet meg többé Ahasvérós király színe előtt; királynői méltóságát pedig adja a király másnak, nála jobbnak.

És ez is történt, a király eltávolította Vasti királynőt az udvarból.

A 2.-ik fejezet:

Ezek után lecsillapodott Ahasvérós király haragja, és eszébe jutott Vasti: az is, hogy mit tett, meg az is, hogy mit határoztak róla.

A király szolgálatára álló ifjak pedig ezt mondták: Keresni kell a királynak szép termetű szűz leányokat.

A korábbi hosszú ünnepségsorozat felkészülés volt a későbbi sikertelen görög hadjáratára, amely az első és a második fejezet között történt meg, így a kettő között kb. 4 év telt el.

Az a leány legyen Vasti helyett a királyné, akit a király a legszebbnek talál. Tetszett ez a beszéd a királynak, és aszerint járt el. Volt Súsán várában

Súsán vára a király téli palotája volt.

Volt Súsán várában egy Mordokaj nevű zsidó ember, Jáír fia, aki Simei fia, aki Kís fia, benjámini ember volt.

Mordokaj ugyanabból a családból származott, mint Saul király.

Ő gyámja volt Hadassának, azaz Eszternek, nagybátyja leányának, mert nem volt neki sem apja, sem anyja. A leánynak termete is, arca is szép volt. Amikor apja és anyja meghalt, Mordokaj a leányává fogadta.

Amikor kihirdették a király parancsát és rendeletét, sok leány gyűlt össze Súsán várában Hégaj felügyelete alatt. Eszter is bekerült a királyi palotába, Hégajnak, a nők őrizőjének a felügyelete alá.

Az szépnek látta a leányt, megkedvelte, és sietett neki szépítőszereket és megfelelő ételeket adni; a királyi palota hét kiválasztott leányát adta mellé, és a leányokkal együtt az asszonyok palotájának a legszebb részén helyezte el.

Eszter azonban nem mondta meg, melyik népből való, és kik a rokonai, mert Mordokaj azt parancsolta neki, hogy ne mondja meg.

Mordokaj mindennap az asszonyok palotájának az udvara előtt járkált, hogy megtudja, jól van-e Eszter, és mi történik vele.

Egy-egy leányra akkor került sor, hogy bemenjen Ahasvérós királyhoz, ha letelt a nők számára előírt tizenkét hónap, mert ennyi ideig tartott a szépítésük. Hat hónapig mirhaolajjal szépítették őket, hat hónapig pedig balzsamokkal és más női szépítőszerekkel.

Így ment be a leány a királyhoz. Mindent megadtak neki, amit csak kívánt, hogy azzal mehessen be az asszonyok palotájából a király palotájába.

Este bement, reggel pedig átment az asszonyok másik palotájába Saasgaznak, a király háremőrének, a másodrangú feleségek őrizőjének a felügyelete alá. Többé nem mehetett a királyhoz, csak ha megkedvelte a király, és név szerint hívták.

Amikor rákerült a sor Eszterre, Abihailnak, Mordokaj nagybátyjának a leányára, akit leányává fogadott, és be kellett mennie a királyhoz, ő nem kívánt mást, mint amit Hégaj, a király háremőre, az asszonyok őrizője mondott. Eszter mégis mindenkinek megtetszett, aki csak látta.

Így került Eszter Ahasvérós királyhoz a királyi palotába, a tizedik hónapban, azaz Tébét hónapban, a király uralkodásának hetedik évében.

És a király minden nőnél jobban megszerette Esztert; minden leánynál jobban megnyerte tetszését és szeretetét. Ezért az ő fejére tette a királyi koronát, és királynévá tette Vasti helyett.

Azután nagy lakomát rendezett a király minden vezető és udvari emberének Eszter tiszteletére. A tartományokban közkegyelmet adott, és királyi bőkezűséggel ajándékokat osztogatott.

Amikor másodszor is gyűjtöttek össze szûzeket, Mordokaj a királyi udvarban volt. Eszter nem mondta meg, hogy kik a rokonai, és melyik népből való, mert Mordokaj így parancsolta neki. Eszter éppenúgy megfogadta Mordokaj szavát, mint amikor még a gyámsága alatt volt.

Egyszer, amikor Mordokaj a királyi udvarban volt, Bigtán és Teres, a király küszöbét őrző két háremőr megharagudott Ahasvérós királyra, és merényletet tervezett ellene.

Mordokaj azonban megtudta a dolgot, megmondta Eszter királynénak, Eszter pedig elmondta Mordokaj nevében a királynak.

Kivizsgálták a dolgot, és igaznak találták, ezért mind a kettőt felakasztották. Föl is jegyezték ezt a történetek könyvébe a király jelenlétében.

A 3.-ik fejezeten:

Ezek után nagy méltóságra emelte Ahasvérós király az agági Hámánt, Hammedátá fiát, és feljebb tétette a székét a körülötte levő összes vezető emberénél.

A király összes udvari emberei, akik a királyi udvarban voltak, térdet hajtottak és leborultak Hámán előtt, mert így parancsolta a király. Mordokaj azonban nem hajtott térdet, és nem borult le.

Ezért a király udvari emberei, akik a királyi udvarban voltak, megkérdezték Mordokajt: Miért szeged meg a király parancsát?

Napról napra ezt mondogatták neki, de ő nem törődött velük. Ezért jelentették Hámánnak, hogy lássák, helytálló-e Mordokaj védekezése, mert arra hivatkozott előtük, hogy zsidó.

Amikor Hámán is látta, hogy Mordokaj nem hajt térdet, és nem borul le előtte, előntötte Hámánt a méreg.

De kevésnek tartotta, hogy csak Mordokajra emeljen kezét, mert megmondták neki, hogy Mordokaj melyik népből való. Ezért arra törekedett Hámán, hogy Mordokajjal együtt minden zsidót kipusztítson Ahasvérós egész birodalmából.

Ahasvérós király uralkodása tizenkettedik évének első hónapjában, a Niszán hónapban púrt, azaz sorsot vetettek Hámán előtt napról napra és hónapról hónapra a tizenkettedik hónapig, az Adár hónapig.

Másszóval, Hámán ki akart jelölni egy napot, amikor kiírtják a zsidókat. A sors a 12.-ik hónapra esett, amely a mi naptárunk szerint március lenne.

Hámánról megtudjuk, hogy ő egy agági volt. Agág az amálékiak nemzetéből való volt. Ez a nép mindig a testet jelképezte az Ószövetségben.

Emlékeztek, hogy Sámuel azt mondta Saulnak, hogy menjen, és írta ki az amálékiakat az utolsó szálig, sőt még az állataikat se hagyja életben, és ne vigyen magának hadizsákmányt ezekből.

Isten győzelmet adott Saulnak az amálékiakkal szemben, de Saul nem engedelmeskedett az Úr parancsának, hanem életben hagyta a legjobb állatokat, Ágág királyt is, és valószínű, hogy más rokonait is.

Amikor Saul visszatért a csatából, találkozott Sámuellel, és azt mondta neki, hogy „mindent megtettem, amit Isten kért tőlem”. Sámuel pedig azt kérdezte tőle: „Ha mindent megtettél, akkor miféle állatbögést hallok?” Saul pedig azt mondta, hogy ezek olyan szép állatok voltak, hogy úgy döntöttünk, elhozzuk Istennek áldozatként őket.

Sámuel ezt válaszolta: „Jobb engedelmeskedni, mint áldozni. Ostoba módon cselekedtél, és mivel elutasítottad Isten vezetését, ezért most Isten is elutasítja uralkodásodat a népe fölött, és elveszi tőled a királyságot.”

Láthatjuk, hogy Hámán, 600 évvel később ki akarja írtani a zsidókat. De vajon miért parancsol Isten ilyen szörnyű dolgot, hogy mindegyik amálékit ki kell írtani? Sámuel könyvéből úgy tűnik, hogy Isten kegyetlen dolgot követelt. De mivel Isten előre látja, hogy mi fog történni a jövőben, ezért tudja, hogy ha nem írtják ki őket teljesen, akkor egy napon az egyik leszármazottjuk ki akarja majd írtani Isten egész népét.

Ha Saul engedelmeskedett volna Istennek, akkor Hámán meg sem születhetett volna, és így soha nem is adhatott volna ki parancsot Isten népének kipusztítására. Isten ezt előre látta.

Ugyanakkor amálék a testünk jelképe, a test szerinti élet jelképe. Isten elrendelte, hogy a testünket ítéljük halálra: „Ha a Lélek által halálra ítéletek a test cselekedeteit, akkor élni fogtok.” „Nem tudjátok, hogy az óemberetek Krisztussal együtt megfeszítettet?”

Isten semmiféle testi reformra nem ösztönöz minket. Pál azt mondja, hogy „tudom, hogy a testemben semmi jó sem lakozik”, Isten elrendelte a testi vágyak teljes mértékű kiírtását. Jézus Krisztus keresztségének segítségével ezt meg is tudjuk tenni. Pál ezt írta:

Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.

Az igazság az, hogy Isten a test vágyait halálra ítélte. Ha Saulhoz hasonlóan ezt nem tesszük meg, és a test vágyait tartogatjuk magunkban, a test vágyai szerint élünk, vagy megtartunk egy kis részt a testi vágyainkból, biztosak lehetünk, hogy az Isten szavával szembeni részleges engedelmességünk egy napon vissza fog térni, hogy elpusztítsa a lelki életünket. Semmiféle kompromisszumot sem köthetünk a test vágyainak kielégítésére, hanem csak a Lélek szerint élehetünk. Saul engedetlenségének gyümölcse az ő leszármazottjait kezdi üldözni évekkel később az agági Hámán személyében.

Kiadták tehát a rendeletet, hogy mindenki meghajoljon Hámán előtt, de Mordokaj nem engedelmeskedett ennek a parancsnak.

A zsidók betű szerint vették Isten törvényét azzal kapcsolatban, hogy semmilyen képmás, vagy faragott szobor előtt nem borulhatnak le, és Mordokaj ezt egy lépéssel tovább vitte, és egyetlen ember előtt sem térdelt le, csak Isten előtt.

Akkor ezt mondta Hámán Ahasvérós királynak: Van egy nép, amely elszórtan és elkülönülten él a népek között birodalmad minden tartományában. Törvényeik különböznek minden más népétől, és a király törvényeit sem tartják meg. Nem helyes, hogy nyugton hagyja őket a király!

Ha a király jónak látja, adja írásba, hogy el kell pusztítani őket, én pedig tízezer talentum ezüstöt mérek ki a tisztviselők kezébe, hogy vigyék a királyi kincstárba.

Körülbelül 20 millió dollárnyi megvesztegetéssel ért fel ez, hisz azt tervezte, hogy megölet minden zsidót, és minden javukat elkobozza.

Ekkor a király lehúzta kezéről a pecsétgyűrűt, és az agági Hámánnak, Hammedátá fiának, a zsidók ellenségének adta.

Majd ezt mondta Hámánnak a király: Az ezüst maradjon a tied, a néppel pedig tedd, amit jónak látsz.

Az első hónap tizenharmadik napján hívták a királyi írnokokot, és megírtattak mindent Hámán parancsa szerint a király kormányzóinak, az egyes tartományok helytartóinak, az egyes népek vezetőinek, minden tartománynak a maga

írasmódja szerint, és minden népnek a maga nyelvén. Ahasvérós király nevében készült az írás, és a király gyűrűjével pecsételték le. Elküldték a levelet futárokkal valamennyi királyi tartományba

Dáriusz király egy kitűnő postaszolgálatot állíttatott fel a perzsa birodalomban.

Elküldték a levelet futárokkal valamennyi királyi tartományba, hogy egyetlen napon, a tizenkettedik hónap, vagyis az Adár hónap tizenharmadikán pusztítsanak el, gyilkoljanak le és semmisítsenek meg minden zsidót: ifjakat és öregeket, gyermekeket és nőket egyaránt, vagyonukat pedig zsákmányolják el. Az irat szövegét törvényként adták ki minden egyes tartománynak, közölve minden néppel, hogy legyenek készen azon a napon.

A futárok sietve útnak indultak a király parancsával, Súsán várában pedig kihirdették a törvényt. Miközben a király és Hámán leültek inni, Súsán városában riadalom támadt.

Amikor Mordokaj megtudta mindazt, ami történt, megszaggatta a ruháját, zsákruhába öltözött, hamut szórt a fejére, kiment a városba, és hangosan, keservesen jajveszékelt.

Így ment egészen a király kapujáig, de a király kapuján nem volt szabad belépnie zsákba öltözve.

Minden egyes tartományban és helységben, ahova eljutott a király törvényes parancsa, nagy gyász szakadt a zsidókra. Bőjtöltek, sírtak, a mellüket verték, és sokan voltak, akik zsákruhában és hamuban heverték.

Ekkor bementek Eszterhez a szolgálói és háremőrei, és jelentették ezt neki. A királyné nagyon megrendült, és ruhát küldött, hogy öltöztessék fel Mordokajt, a zsákruhát pedig vegyék le róla; de ő nem fogadta el.

Ezért Eszter hívatta Hatákot, a szolgálatára álló királyi háremőrt, és megparancsolta, hogy tudja meg Mordokajtól, mi ez, és miért tesz ilyet.

Kiment tehát Haták Mordokajhoz a város terére, amely a királyi palota kapuja előtt volt.

Akkor Mordokaj elmondta neki mindazt, ami történt, és hogy mit ígért Hámán, mennyi ezüstöt mér ki a királyi kincstárnak, ha elpusztíthatja a zsidókat.

Odaadta neki a törvény írott szövegét is, amelyet Súsánban adtak ki a kiirtásuk céljából, hogy mutassa meg Eszternek, magyarázza meg, és parancsolja meg neki, hogy menjen be a királyhoz, kérjen tőle kegyelmet, és esdekeljen előtte népéért.

Haták bement Eszterhez, és elmondta Mordokaj üzenetét.

Eszter azonban ezt a választ küldte Hatákkal Mordokajnak:

A király összes udvari embere és a királyi tartományok népe is tudja, hogy minden férfira és nőre egyforma törvény vonatkozik: aki hívatlanul be mer menni a királyhoz a belső udvarba, azt kivégzik! Csak az marad életben, aki felé a király kinyújtja aranypálcáját. Engem azonban már harminc napja nem hívtak be a királyhoz!

Mordokajnak átadták Eszter üzenetét.

El tudjátok képzelni ezt a férj-feleség kapcsolatot, hogy a feleség nem mehet be hozzá harminc napon keresztül, és ha megjelenik, akkor halálra ítélik, hacsak nem emeli fel a király a pálcáját? Elég furcsa kapcsolat, és ezért Eszter vonakodott bemenni a királyhoz.

Akkor Mordokaj ezt üzenté vissza Eszternek: Ne képzeld, hogy te a királyi palotában megmenekülhetsz a többi zsidó közül!

Mert ha te most néma tudsz maradni, a zsidók kaphatnak módot máshonnan a szabadulásra és menekvésre, te azonban családdal együtt elpusztulsz. Ki tudja, nem éppen a mostani idő miatt jutottál-e királynői méltóságra?

Először is, ne gondold, hogy csak azért mert te a királyi palotában vagy, meg fogsz menekülni a király parancsa elől, mert te is zsidó vagy, és ott is el fognak intézni.

Ugyanakkor Isten egy lehetőséget ad neked arra, hogy eszköze lehessél népe megmentésében. Ha viszont nem állsz ki értük, akkor Isten valaki mást fog használni, de téged elpusztítanak majd.

Isten úgyis megtartja a zsidókat, mert az Ő népe, akkor is ha nagy üldöztetések között történik ez meg, de ki tudja, hogy vajon nem ezért a dologért hozott-e ide téged Isten?

Másszóval, ezek nem véletlen körülmények, amint egyesek hangoztatni szokták, mert véletlenek nincsenek a keresztény életben. Istennek terve van az életünkkel, és célja van mindennel kapcsolatban ami velünk történik.

JAVITVA 35:02

Sokszor tragédiának látunk bizonyos dolgokat, de ezek Isten által felhasznált módozatok lesznek arra, hogy Ő adjon nekünk valamit. Visszatekintve a saját életemre, világosan látom, hogy Isten keze már e legelejétől kezdve rendezgette az életemet. Be kell azonban valljam, hogy életem során sokszor gondoltam, hogy Isten elfordult tőlem, és azt hittem, hogy teljesen megfélemezett rólam. Arról is meg voltam akkor győződve, hogy Istent nem érdekelte az én jólétem, boldogulásom, és ugyanakkor nagyon keserű tapasztalataim voltak, nagyon sok nehézségben volt részem.

Ennek ellenére, ahogy most visszatekintek ezekre, látom, hogy Isten mindezeket az Ő világos tervének részeként arra használta, hogy felkészítsen arra, amit már az elejétől kezdve eltervezett. Azt is látom, hogy azok a kiábrándító tapasztalatok, a nehéz szolgálati évek, amelyek során sokat nélkülöztünk, mind-mind részei voltak Isten tervének azért, hogy felkészítsen engem arra a szolgálatra, amelyet már régen kitalált számomra.

Először is tizenhét év bukást engedett meg a szolgálatomban azért, hogy az elmém teljesen megszokja a gondolatot: képtelen vagyok bármit is csinálni. Amikor aztán Isten elkezdett munkálkodni, akkor nem vettem magamra az Ő dicsőségét azért, amit Ő végzett. Tizenhét évnyi próbálkozás után, amelyek valójában a legjobb éveim voltak, tele ötletekkel, energiával, sötét hullámos

hajfűrtökkel – Isten mindent elvett ezekből! Megengedte, hogy átlépjek a csúcson, és akkor kezdett el dolgozni, hogy akkorra már elég bölcs legyek arra, hogy meg tudjam különböztetni az én munkámat az övétől.

Visszatekintve a tizenhét évnyi szolgálatra, meg tudom nektek mutatni az én munkámat, a legjobb munkámat, amely bukással végződött. Aztán rátekinthetek Isten munkájára, és csodálattal és elbűvölve állhatok meg abban, amit Ő végzett. De a felkészítés szükséges volt, mert nagyon magabiztos voltam, és sok saját ötletem volt, és Isten meg kellett engedje, hogy elpazaroljam azokat. Most viszont gyönyörű minden, mert ez az Ő munkája, és én nem kell idegeskedjek ezek miatt, nincsenek álmatlan éjszakáim, nem kell tervezgessek, mert ez az Isten munkája, az Úr gyülekezete. De nagyon hosszú időbe telt, amíg mindezt megtanultam. Isten mindvégig dolgozott, végig irányította az életemet, pedig nagyon sokszor azt gondoltam, hogy Isten ellökött magától. De ez nem így volt.

Amikor először mentem Coronába, hogy ott vezessem a gyülekezetet, akkor még csak két gyerekünk volt, és 16 ember volt összesen a gyülekezetben. A két legjobb évem volt ez, amikor nagyon keményen dolgoztam, sok ajtón bekopogtam, mindent megtettem, amit tudtam, és két év múlva 17 ember volt a gyülekezetben, mert megszületett Jeff, a kisfiúnk. Nagyon nehéz időszak volt ez a szolgálatban, és úgy éreztem, hogy Isten teljesen elutasít engem, és beadtam a felmondásomat.

Egy kegyes püspök rábeszélte, hogy ismét próbáljam meg, Isten keze ott volt. Miközben ott voltam, találkoztam olyan emberekkel, akik sohasem jöttek el a gyülekezetembe, de ők később nagyon fontos szerepet játszottak abban, hogy a felekezeti kötelékeim elszakadjanak. Amikor évekkel később elkeseredésemben ismét feladtam a szolgálatot, azt mondták, hogy jöjjenek az ő házukba, és indítsak el egy Biblia órát. Elindítottam, és ebből egy gyülekezet nőtt ki, és akkor kezdtem észrevenni Isten munkáját. De ha nem töltöttem volna ott el két keserű évet, és nem találkoztam volna ezekkel az emberekkel, lehet, hogy még a mai napig is küszködnék, és az is bizonyos, hogy már nem lennék a szolgálatban, mert akkor már elegendő volt.

De mindez Isten gondoskodó kezének volt köszönhető, és visszatekintve világosan látom, hogy Ő mindvégig munkálkodott. Lehet, hogy ma ti is azon gondolkodtok, hogy miként munkálkodhatna Isten ebben a nagy káoszban? Mégis, Isten kimunkálja az Ő céljait, és lehet, hogy rövidesen meglátjátok az Ő nagyszerű munkájának beteljesedését, miután minden küzdelmetek, hiábavaló próbálkozásotok véget ér, és Istennek adjátok át a munkálkodás lehetőségét.

Az én bajom is ez volt: annyira makacs voltam, hogy én magam akartam megcsinálni mindent, és tudtam, hogy képes is vagyok rá. Ezért újból és újból próbálkoztam, nem engedtem át Istennek az irányítást. Éveken keresztül így küszködtem, és mekkor örömben van részem most, amikor végre átadtam neki mindent. Ha csak ezt az egyet tanulnátok meg, hogy adjátok át neki a dolgokat,

akkor megtapasztalhatjátok Isten különleges munkálkodását életekben. Ki tudja, hogy mit akar Isten csinálni? Ki tudja, hogy mit tervez Ő a ti életekre?

Eszter ezt válaszolta:

Menj, és gyűjts össze minden zsidót, aki csak Súsánban található, és böjtöljetelek értem! Ne egyetek, és ne igyatok három napig se éjjel, se nappal! Én is ugyanígy böjtölök szolgálóimmal, aztán bemegyek a királyhoz a törvény ellenére is. Ha elveszek, hát vesszek el!

Ez a teljes elkötelezettség. Ilyen elkötelezettséget akar Isten a ti életektől is: Uram, a végsőig! Ha elveszek, hát vesszek el, de megteszek mindent, Uram!

Mordokaj elment, és mindenben úgy járt el, ahogyan Eszter parancsolta neki. Három nap múlva királynői ruhába öltözött Eszter, és megállt a királyi palota belső udvarán, szemben a királyi palotával. A király pedig királyi trónján ült a királyi palotában, szemben a palota bejáratával.

Amint meglátta a király, hogy Eszter királyné ott áll az udvaron, kegyelmes volt hozzá, és kinyújtotta Eszter felé a király a kezében levő aranypálcát. Akkor odament Eszter, és megérintette a pálcá végét.

A király megkérdezte tőle: Mi járatban vagy, Eszter királyné? Mit kívánsz? Még ha országom felét is, megkapod!

Eszter így válaszolt: Ha jónak látja a király, jöjjön el ma Hámánnal együtt arra a lakomára, amelyet készítettem.

A király ezt mondta: Siessetek Hámánért, hogy teljesítsük, amit Eszter mondott. Azután a király Hámánnal együtt elment a lakomára, amelyet Eszter készített.

Borítás közben így szólt a király Eszterhez: Mit kérsz? Megkapod! Mit kívánsz? Még ha az ország felét is, meglesz!

Eszter így válaszolt: Van kérésem és kívánságom.

Ha jóindulattal tekint rám a király, és ha jónak látja a király, hogy megadja kérésemet, és teljesítse kívánságomat, jöjjön el a király Hámánnal együtt arra a lakomára, amelyet készítek nekik. Holnap azután megfelelek arra, amit a király mondott.

Azon a napon Hámán örömmel és jókedvűen távozott.

Örült, mert azt gondolta, hogy a legbelső körbe került, hisz a királyné csak őt hívta meg a királyon kívül a lakomára.

De meglátta Hámán a király kapujában Mordokajt, aki nem kelt fel előtte, és nem rettegett tőle; azért elöntötte Hámánt a méreg Mordokaj miatt.

Hámán azonban erőt vett magán, és hazament. Majd magához hívatta barátait meg feleségét, Zerest,

és elsorolta nekik Hámán, hogy milyen nagy a vagyona, mennyi fia van, és hogyan emelte őt a király nagyobb méltóságra minden vezető emberénél és királyi tisztviselőjénél.

Majd ezt mondta Hámán: Eszter királyné sem hívott meg mást arra a lakomára, amelyet készített, csak a királyt és engem, és holnapra is én vagyok hozzá hivatalos a királlyal együtt.

De mindez nem elég nekem, amíg azt látom, hogy a zsidó Mordokaj a királyi udvarban van.

Akkor ezt mondta neki a felesége, Zeres és a barátai: Csináltatni kell egy ötven könyök magas fát. Reggel pedig mondd a királynak, hogy akasszák fel rá Mordokajt! Azután vígan mehetsz a királlyal a lakomára. Hámán helyeselte ezt a dolgot, és megcsináltatta a fát.

Azon az éjszakán került az álom a királyt.

Kétségtelen, hogy Isten okozta ezt a nyugtalanságot a királynál.

Ezért megparancsolta, hogy hozzák elő a nevezetes történetek könyvét, és olvassanak föl belőle a királynak.

És rátaláltak arra a följegyzésre, hogyan jelentette föl Mordokaj Bigtánát és Terest, a király küszöbét őrző két háremőrt, akik merényletet terveztek Ahasvérós király ellen.

A király megkérdezte: Milyen kitüntetést és méltóságot adtak ezért Mordokajnak? A király szolgálatára álló ifjak így feleltek: Semmit sem adtak neki.

Akkor ezt kérdezte a király: Ki van az udvarban? Hámán ugyanis megérkezett a királyi palota külső udvarába, és azt akarta kérni a királytól, hogy akasztassa föl Mordokajt arra a fára, amelyet neki állíttatott.

Az ifjak ezt felelték a királynak: Hámán áll itt az udvarban. A király így szólt: Jöjjön be!

Amikor Hámán bement, megkérdezte tőle a király: Mit kell tenni azzal az emberrel, akit ki akar tüntetni a király?

Imádom azt a módot, ahogy Isten megfordítja a dolgokat.

Hámán azt gondolta magában: Ki mást akarna kitüntetni a király, mint engem?

Azért ezt felelte Hámán a királynak: Annak az embernek, akit a király ki akar tüntetni,

hozzanak királyi öltözetet, amilyenbe a király szokott öltözni, meg lovat, amilyenen a király szokott lovagolni, és tegyenek a fejére királyi koronát.

Adják át az öltönyt és a lovat az egyik királyi nemes úrnak. Öltöztessék föl azt az embert, akit a király ki akar tüntetni, lovagoltassák végig a város terén, és ezt kiáltsák előtte: Így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni.

Akkor a király ezt mondta Hámánnak: Siess, hozd az öltönyt és a lovat, amiről beszéltél, és tégy így a zsidó Mordokajjal, aki a királyi udvarban van. Semmit se hagyj el abból, amit mondtál!

Ekkor Hámán fogta az öltönyt és a lovat, felöltöztette Mordokajt, majd végiglovagoltatta a város terén, és ezt kiáltotta előtte: Így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni.

Azután Mordokaj visszatért a királyi udvarba, Hámán pedig megszorodva és fejét betakarva hazasietett.

Majd elbeszélte Hámán a feleségének, Zeresnek, meg összes barátjának mindazt, ami őt érte. Tanácsadói és a felesége, Zeres ezt mondták neki: Ha a zsidó származású Mordokajjal szemben már az elején elbuksz, akkor nem fogsz bírni vele, hanem végleg el fogsz bukni vele szemben.

Még beszélgettek, amikor odaértek a király háremőrei, és sietve elvitték Hámánt a lakomára, amelyet Eszter készített.

A király Hámánnal együtt elment Eszter királynéhoz a lakomára.

A második napon megint megkérdezte a király borivás közben Esztertől: Mit kérsz, Eszter királyné? Megkapod! Mit kívánsz? Ha az ország felét is, meglesz!

Eszter királyné így válaszolt: Ha jóindulattal tekint rám a király, és ha jönak látja a király, azt kérem, hogy életemet, azt kívánom, hogy népemet adják nekem!

Mert eladtak engem és népemet, hogy elpusztítsanak, legyilkoljanak és megsemmisítsenek bennünket. Ha csak rabszolgáknak és rabnőknek adtak volna el bennünket, akkor néma maradtam volna, mert ilyen nyomorúságért nem illenék zaklatnom a királyt.

Ekkor Ahasvérós király ezt kérdezte Eszter királynétól: Ki az, és hol van az, aki arra mer gondolni, hogy ilyet tegyen?

Eszter így válaszolt: Ez a gonosz Hámán az, a mi ádáz ellenségünk! Akkor Hámán megrettent a királytól és a királynétól.

A király pedig haragosan abbahagyta a borivást, és kiment a palota kertjébe. Hámán azonban ott maradt, és könnyörögni kezdett az életéért Eszter királynéhoz, mert látta, hogy a király már elhatározta vesztét.

Amikor a király visszatért a palota kertjéből a borozóhelyiségbe, Hámán éppen arra a kerevetre borult, ahol Eszter volt. Ekkor így szólt a király: Még erőszakot is akar elkövetni a királynén itt nálam a palotában?! Alig hagyta el ez a szó a király ajkát, Hámán arcát betakarták.

Harbóná pedig, a király egyik háremőre ezt mondta: Van itt egy fa is, ott áll Hámán házánál, ötven könyök magas. Hámán készítette annak a Mordokajnak, akinek a szava a király javát szolgálta. A király így szólt: Akasszátok föl rá!

Föl is akasztották Hámánt arra a fára, amelyet ő állított Mordokajnak. Azután lecsillapodott a király haragja.

Isten megfordította a dolgokat, és az nagyon gyakran megtörténik nála. Emlékeztek, amikor Józsefet eladták a bátyjai rabszolgának az Egyiptomba tartó kereskedőknek. Ő pedig sírt és rimánkodott nekik, hogy ne tegyenek ilyent, de ők megkeményítették a szívüket. Évekkel később, amikor el kellett menjenek Egyiptomba ételért, hogy túlélhessék az éhínséget, nem ismerték fel Józsefet, aki akkor az egyiptomi élelmiszerraktárak felügyelője volt. József viszont felismerte őket, és megizzasztotta őket néhányszor, keményen beszélt velük a tolmácson keresztül. Ők egymáshoz fordultak, és a saját nyelvükön, amit persze József is megértett, azt mondták: Ez azért történik velünk, mert rosszul bántunk Józseffel, a testvérünkkel.

Később, amikor József felfedte magát előttük, akkor még jobban megijedtek, és irgalmáért kezdtek esedezni, de József így válaszolt: „Tudom, hogy gonoszat tervezetek, de Isten jóra fordított mindent.” Isten nagyon gyakran megfordítja

azokat a dolgokat, amelyek gonosz indokból indultak. Újból és újból megtörténik ez, és ezért mondja a Biblia nektek, Isten gyermekeinek, hogy „egyetlen ellenetek fordított fegyver sem győzhet le”, ez Isten gyermekeinek öröksége. Isten nem engedi meg, hogy ezek a fegyverek sikeresek legyenek, mert Ő megvéd és gondoskodik rólatok, és „ráborítja az asztalt” ellenségeitekre. És Ő nagyon okosan teszi mindezt.

Szeretem Eszter könyvét, mert ez a sok ármánykodás és fordulat nagyon érdekes.

Azon a napon Ahasvérós király Eszter királynénak adta Hámánnak, a zsidók ellenségének a házáat. Mordokaj pedig bemehetett a király elé, mert Eszter megmondta, hogy az ő hozzátartozója.

A király lehúzta pecsétgyűrűjét, amelyet Hámántól elvett, és odaadta Mordokajnak. Eszter pedig Mordokajt Hámán házáának a felügyelőjévé tette.

Azután ismét beszélt Eszter a királlyal, lába elé borult, és sírva kért kegyelmet tőle, hogy hiúsítsa meg az agági Hámán gonosz tervét, amelyet a zsidók ellen kigondolt.

A király kinyújtotta Eszter felé az aranypálcát. Eszter fölkel, megállt a király előtt, és ezt mondta: Ha jónak látja a király, ha jóindulattal van irántam, ha helyesnek tartja a király, és kedves vagyok neki, adjon ki egy iratot, hogy vonják vissza az agági Hámánnak, Hammedátá fiának a tervét tartalmazó leveleket, amelyeket azért írt, hogy valamennyi királyi tartományból kipusztítsák a zsidókat.

Mert hogyan tudnám elnézni azt a veszedelmet, amely népemre vár, és hogyan tudnám elnézni rokonaim pusztulását?

A médek és a perzsák törvénye az volt, hogy ha a király elrendelt egyszer valamit, akkor azt nem változtathatta meg senki, még ő maga sem. Emlékeztek, hogy Dániel is emiatt került az oroszlánok vermébe, amikor Dáriuszt becsapták, mert el akarták pusztítani Dánielt, és olyan rendeletet írtak alá a királlyal, hogy aki nem a király szobra előtt borul le, hanem valamilyen más isten előtt a következő 30 napban, annak meg kell hallnia.

Miután a király aláírta a rendeletet, Dániel hazament, kinyitotta a Jeruzsálem felé néző ablakokat, és naponta háromszor imádkozott. Ellenségei a bokrokból figyelték őt és megvitték a királynak a hírt, hogy van egy fickó, aki megszegte a rendeletét, és elébe hozták Dánielt, akit Dáriusz nagyon szeretett. Ezért meg is próbálta megváltoztatni a rendeletet, de a törvények ezt nem engedték meg, ezért aztán Dánielt be kellett vetni az oroszlánok vermébe. Dáriusz azonban azt mondta Dánielnek, hogy „az Isten, akit te szolgálasz, biztosan meg fog tudni menteni téged.”

Ahasvérós sem tudta megváltoztatni a rendeletet, de kiadott egy újabb rendeletet, hogy a zsidók megvédhetik magukat azokkal szemben, akik meg akarják ölni őket, és elpusztíthatják azokat, akik ellenük támadnak:

A király tartományaiban élő többi zsidók is összegyűltek életük védelmére, hogy nyugton lehessenek ellenségeiktől. Gyűlölők közül hetvenötezer embert mérszároltak le, de a zsákmányhoz nem nyúltak.

Adár hónap tizenharmadik napján történt ez. A tizennegyedik napon már nyugalom volt, ezért azt az evés-ivás és az öröm napjává tették.

De a súsáni zsidók a hónap tizenharmadik és tizennegyedik napján gyűltek össze, és a hónap tizenötödik napján lett nyugalom, azért ezt tették az evés-ivás és az öröm napjává.

Ezért teszik a vidéki városokban lakó vidéki zsidók Adár hónap tizennegyedik napját az öröm és az evés-ivás ünnepnapjává, amikor ajándékokat küldenek egymásnak.

Mordokaj leírta mindezeket az eseményeket. Majd leveleket küldött mindazoknak a zsidóknak, akik Ahasvérós király tartományaiban laktak közel vagy távol, és kötelezővé tette számukra, hogy tartsák meg az Adár hónap tizennegyedik és tizenötödik napját évről évre.

Mert ezek azok a napok, amelyektől kezdve a zsidók nyugton lehetnek ellenségeiktől, és ez az a hónap, amelyen bánatuk örömmé és gyászuk ünnepre fordult. Tegyék azokat az evés-ivás és az öröm napjaivá, amikor egymásnak ajándékokat, a szegényeknek pedig adományokat küldenek.

Itt vezették be a kockák ünnepét, amely onnan származik, hogy Hámán kockavetéssel döntötte el, hogy melyik nap legyen az, amikor a zsidókat ki fogják irtani. Március 13.-án mai napig is van a zsidó naptárban böjt, 14.-én vidéken, 15.-én pedig Jeruzsálemben megünnepelik a kockák ünnepét. Ezt az ünnepséget mára már nagyon megváltoztatták. A gyerekek farsangi öltözetet öltenek fel, a kislányok legtöbbször Eszter királynénak öltöznek, a fiúk közül sokan a gonosz Hámán öltözetét öltik magukra. Áthívják magukhoz a barátait és édességeket, süteményeket esznek, együtt lakomáznak. Egyes süteményeket Hámán fülének neveznek, elég viccesek. A gyerekek gyakran eljátszák Eszter és Hámán történetét.

A 10.-ik fejezet Mordokaj felemelkedését taglalja. Ő lett a Perzsa-birodalom miniszterelnöke, Hámán hatalmát kapta meg. Amikor Ahasvérós meghalt, az új király, akit szintén Ahasvérosnak neveznek a Bibliában, bizonyára Eszter és Mordokaj befolyása miatt, megadta az engedélyt Nehémiásnak, hogy visszatérjen Jeruzsálembé, és újraépítse a várost. Ez volt az a kezdő dátum, amelytől számított 483 év múlva eljött a Messiás.